

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ז אָדָר (יומא דהילולא רבא דהאי
גברא רבא ארי במסתרים צדיק יסוד עולם מורנו ורבנו מארי חיים סינואני
זעוק"ל, ותלמידו מארי חיים שלום זי"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹמֵי:

הַתּוֹרָה טו

וַיִּבֶן ה' אֱלֹקִים אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח וְכוּ' וַיִּבְאֶה אֶל הָאָדָם
(בְּרֵאשִׁית ב). חַד אָמַר מְלַמֵּד שְׁנַתֵּן בָּהּ בִּינָה יִתְרָה, וְחַד
אָמַר מְלַמֵּד שְׁקֻלָּעָה לְחֹהֵה וְהִבִּיֵּאֶה אֶל הָאָדָם (נְדָה מ"ה):
א הַנְּפֶשׁ הִיא יְקָרָה מְאֹד, וְצָרִיךְ לְהִיזֹת זָהִיר בָּהּ וּלְשַׁמְרָהּ
מְאֹד. עַל כֵּן צָרִיכִין לְזָהֵר מְאֹד, כְּשֶׁבֹא אִיזָה כְבוֹד
חֲדָשׁ לָאָדָם. כִּי הַכְּבוֹד הוּא אִם כָּל חַי, וְהוּא שָׂרֵשׁ כָּל הַנְּפֻשׁוֹת.
וְכִשְׁהַנְּפֶשׁ מִסְתַּלְקָת, הִיא מִסְתַּלְקָת אֶל הַכְּבוֹד, שֶׁהוּא שָׂרֵשׁהּ,
בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה נ"ח): "כְּבוֹד ה' יֵאֱסָפֶךָ". שֶׁהִסְתַּלְקוֹת וְאִסִּיפַת
הַנְּפֻשׁוֹת הֵם לְתוֹךְ הַכְּבוֹד כִּי שָׂם שָׂרֵשׁם כֵּן"ל:

וְעַל כֵּן כְּשֶׁבֹא כְבוֹד חֲדָשׁ לָאָדָם, צָרִיךְ לְזָהֵר וּלְהַשְׁמֵר, כִּי
אוּלַי בָּא הַכְּבוֹד, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁבִיל הִסְתַּלְקוֹת, כִּדִּי
שֶׁתִּסְתַּלֵּק הַנְּפֶשׁ אֶל הַכְּבוֹד, שֶׁהִיא שָׂרֵשׁהּ כֵּן"ל: אֵךְ מִדָּה טוֹבָה
מְרָבָה, וְעַל כֵּן עַל־פִּי הָרַב, בָּא הַכְּבוֹד לְטוֹבָה. דְּהֵינּוּ, כְּשֶׁבֹא נְפֶשׁ
חֲדָשָׁה אֶל הָאָדָם, אֲזִי הִיא בָּאָה מְלַבֶּשֶׁת בְּהַכְּבוֹד, שֶׁהִיא אִם כָּל
חַי כֵּן"ל. וְעַל כֵּן כְּשֶׁבֹא כְבוֹד חֲדָשׁ לָאָדָם, עַל־פִּי רַב הוּא לְטוֹבָה,
דְּהֵינּוּ שְׂבֵא נְפֶשׁ חֲדָשָׁה לָאָדָם, עַל־יְדֵי זֶה הַכְּבוֹד. וְהַכֵּלֵל, שֶׁהַכְּבוֹד
הוּא שָׂרֵשׁ הַנְּפֻשׁוֹת. וְעַל כֵּן, לְפַעֲמִים בָּא כְבוֹד חֲדָשׁ לָאָדָם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ביתלב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" - חק נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בשביל הסתלקות איזה נפש, חם ושלום, כדי שתסתלק הנפש אל הכבוד כנ"ל. אבל על-פי רב, בא הכבוד לטובה. דהינו, שבא נפש חדשה להאדם, על-ידי זה הכבוד, שהוא שרש כל הנפשות כנ"ל. על כן צריכין לזהר מאד, לקבל הכבוד בקדשה גדולה, לשמו יתברך לבד, כי הכבוד הוא שרש כל הנפשות כנ"ל:

ב וצריך לראות, שיהיה פנים אל הכבוד. כי על ידי תאות אכילה, אזי נפגם הכבוד, ואין לו פנים. כי שלחנו של אדם היא בחינת כתר מלכות (יומא ע"ב: עין רש"י), והוא בחינת כבוד, בבחינת (תהלים כ"ד): "מלך הכבוד", כי הכבוד הוא בחינת מלכות. וכשפוגם באכילה אזי נפגם הכבוד ואין לו פנים. בבחינת (דברים ל"א): "והסתרת פני ויהי לאכל", שעל ידי תאות אכילה, חם ושלום, הוא הסתרת פנים. אבל על-ידי מעוט אכילה, שמשבר תאות אכילה, על ידי זה הוא נשיאות פנים. כמו שאמרו רז"ל (ברכות כ:): "ישא ה' פניו אליך וכו', וכי לא ישא פנים לישראל, שאני אמרתי "ואכלת ושבעת וברכת", והם מדקדקין מביית ועד פביצה. נמצא שעל ידי שבוע תאות אכילה, שמדקדקין מביית ועד פביצה, על-ידי זה הוא נשיאות פנים. וזה בחינות (יחזקאל מ"א): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'", לפני ה' דיקא, בחינת הארת פנים על-ידי השלחן, דהינו על-ידי אכילה בקדשה כנ"ל:

ג וכשפוגם בתאות אכילה, ועל-ידי זה נפגם הכבוד ואין לו פנים כנ"ל, על-ידי זה מתגברין עזי פנים, דהינו שנופל הכבוד, שהוא בחינת מלכות, ואזי נוטלין כבוד העזי פנים שבדור. כי 'עזות מלכותא בלא תגא' (סנהדרין ק"ה), הינו בשאין בחינת מלכות, בחינת השלחן שבקדשה, בשלמות כנ"ל,

אֲזִי מִתְגַּבֵּר הָעֲזוּת, שֶׁהוּא 'מַלְכוּתָא בְּלֹא תְנָא', בְּלֹא כְּתָר מַלְכוּת
הַנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת (יִשְׁעִיה נ"ו): "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שְׁבָעָה", הֵינּוּ
עַל-יְדֵי תַאֲוֹת אֲכִילָה, בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"ג): "בְּטֶן רְשָׁעִים
תִּחְסָר", וְזֶהוּ: "לֹא יָדְעוּ שְׁבָעָה", הַפֶּךְ "צַדִּיק אוֹכֵל לְשֶׁבַע נִפְשׁוֹ"
(שָׁם), עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבְּרִים הָעֲזִי פָּנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּלָבִים עֲזִי
נֶפֶשׁ, בְּחִינַת (סוּפָה מ"ט): 'פָּנֵי הַדּוֹר כְּפָנֵי הַכְּלָב'. וְזֶהוּ (שָׁם בְּפָסוּק
"וְהַכְּלָבִים עֲזִי נֶפֶשׁ" הַנ"ל) "הִמָּה רָעִים לֹא יָדְעוּ הָבִיין", שֶׁהֵם נִעְשִׂים
רָעִים וּמִנְהִיגִים אֶל הַדּוֹר. כִּי הַכְּבוֹד נֶפֶל אֲלֵיהֶם, וַיֵּשׁ לָהֶם כָּל
הַכְּבוֹד. אֲבָל כְּשֶׁמִּשְׁבְּרִין תַּאֲוֹת אֲכִילָה, בְּבְחִינַת "צַדִּיק אוֹכֵל
לְשֶׁבַע נִפְשׁוֹ", עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִשְׂיֵאוֹת פָּנִים. וְאֲזִי אֵין שׁוּם
פְּקִידוֹת וּשְׂרָרָה לְהָעֲזִי פָּנִים, כִּי יִנְיָקְתֶם הוּא רַק מִהֶסְתֵּר פָּנִים,
עַל-יְדֵי תַאֲוֹת אֲכִילָה כַּנ"ל. וְזֶהוּ (מִשְׁלֵי י"ט): "וְשֶׁבַע יָלִין בַּל יִפְקֹד
רָע", וְשֶׁבַע יָלִין, זֶה בְּחִינַת 'צַדִּיק אוֹכֵל לְשֶׁבַע נִפְשׁוֹ'. עַל-יְדֵי-זֶה,
'בַּל יִפְקֹד רָע'. שְׂאִין שׁוּם פְּקִידָה וְהַתְּמֻנּוֹת לְהַרְע, דְּהֵינּוּ לְהָעֲזִי
פָּנִים וְכַנ"ל:

ד וְכִשְׁנוֹפֵל הַמַּלְכוּת וְהַכְּבוֹד לְהָעֲזִי פָּנִים כַּנ"ל, אֲזִי הִיא
בְּחִינַת צַדִּיק. כִּי אֹת צַדִּיק הוּא יוֹד נִזּוֹן,
וְהַיּוֹד הִיא בְּהַחֲזָרָת פָּנִים מִן הַנּוֹן, (כְּזֶה צ), שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת
בְּחִינַת (תְּהִלִּים ע"ב): "לְפָנַי שָׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ" (פִּרְש"י יִנּוֹן לִשׁוֹן מַלְכוּת). הֵינּוּ
בְּחִינַת הֶסְתֵּר פָּנִים, דְּהֵינּוּ שְׂאִין לְהַכְּבוֹד פָּנִים כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת
הַדָּלָת, דְּהֵינּוּ שֶׁהַכְּבוֹד וְהַמַּלְכוּת אֲזָלָא וְנִדְלָדְלָה, וְנִפְלָה אֶל
הַסְּטָרָא אַחֲרָא, שֶׁהֵן הָעֲזִי פָּנִים כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת הַקּוּף, הֵינּוּ
כְּשֶׁהַמַּלְכוּת וְהַכְּבוֹד אֲזָלָא וְנִדְלָדְלָה, הִיא כְּקוּף בְּפָנֵי אָדָם, דְּהֵינּוּ
שְׁנַת אֶרֶץ רְגֵל הָהָא, וְנִעְשָׂה קוּף, דְּהֵינּוּ שְׁנַת אֶרֶץ מִתְרַגֵּל לְמַטָּה,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְסַלֵּל – לְאֹמֶר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָיִל "לְעָרְךָ לְעֵצִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָךְ לְעֵהָר מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" –
– זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת –

בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי ה'): "רַגְלֶיךָ יוֹרְדוֹת מָוֶת", וְיוֹנְקִים מִמֶּנָּה. כִּי הַכְּבוֹד
וְהַמְּלָכוֹת נִפְּל בֵּינֵיהֶם כַּנֵּ"ל, וְאֲזִי הִיא בְּחִינַת "רַגְלֶיךָ יוֹרְדוֹת
מָוֶת" דְּהֵינּוּ שְׁקִיּוֹם מְלָכוֹת דְּקִדְשָׁה, צְרִיכִין לְקַבֵּל מֵהֶם. וְעַל כֵּן
כְּשֵׁיִשְׂרָאֵל צְרִיכִין לְפַעֵל אֵיזָה תְּקִיפּוֹת, לְצַרְךָ קִיּוֹם דְּתַנּוּ הַקְּדוּשָׁה,
צְרִיכִין לְקַבֵּל הַכֹּחַ וְהַמְּשָׁלָה מִמְּלָכוֹת הָעֹבְרִים:

ה וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת אֶת הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוֹת מֵהֶם, וְזֶה נַעֲשֶׂה
עַל-יַדֵּי צְדָקָה, בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי י'): "צְדָקָה תַצִּיל
מִמָּוֶת" (עֵינן זוֹהַר בַּחֻקוֹתֵי קִיּוֹן). דְּהֵינּוּ שְׁעַל-יַדֵּי צְדָקָה, מִעֲלִין וּמַצִּילִין
אוֹתָהּ מִבְּחִינַת 'רַגְלֶיךָ יוֹרְדוֹת מָוֶת', וְעוֹשִׂין מִצְדָּק צְדָקָה. כִּי
צְדָקָה הִיא בְּחִינַת חֲמֻשָּׁה חֲסָדִים, כִּי הַצְדָּקָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד,
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (סֵפֶה מ"ט:): 'אִין הַצְדָּקָה מְשַׁתְּלֶמֶת אֶלָּא
לְפִי חֶסֶד שְׁבָה', שֶׁנֶּאֱמַר: "זָרְעוּ לָכֶם לְצְדָקָה וְקָצְרוּ לְפִי חֶסֶד".
וְעַל-יַדֵּי בְּחִינַת הַחֲמֻשָּׁה חֲסָדִים עַל-יַדֵּי-זֶה מוֹסִיפִין הֵם, וְנַעֲשִׂית
מִצְדָּק צְדָקָה: וּכְנֶגֶד זֶה נִזְכָּר בַּתּוֹרָה חֲמִשָּׁ פְּעָמִים צְדָקָה,
כְּנֶגֶד הַחֲמֻשָּׁה חֲסָדִים שֶׁהוּא בְּחִינַת צְדָקָה כַּנֵּ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

וַיִּבֶן ה' אֱלֹקִים אֶת הַצֶּלַע – סז

א כְּשֶׁבָא אֵיזָה כְּבוֹד חָדָשׁ לְאָדָם צָרִיךְ לְהִתְיָרָא מְאֹד, כִּי לְפָעָמִים
בָּא לוֹ הַכְּבוֹד בְּשִׁבִיל הַסְתַּלְקוֹת נִפְשׁוֹ חַם וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן צָרִיךְ
לְזַהַר לְקַבֵּל אֶת הַכְּבוֹד בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה לְשִׁמּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, וְלִבְלִי
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצַרְכּוֹ וְלְהִנָּאת עֲצָמוֹ כָּלָל. כִּי שֶׁלֹּא יִזְיֵק
לוֹ הַכְּבוֹד חַם וְשָׁלוֹם. שֶׁלֹּא יִקַּח אֶת נַפְשׁוֹ, כִּי הַנֶּפֶשׁ הִיא יִקְרָה
מְאֹד וְצָרִיכִין לְזַהַר בָּהּ וּלְשַׁמְרָהּ מְאֹד, וְצָרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה
לְהַשִּׁיב יִתְבָּרֵךְ שֶׁלֹּא יִזְיֵק לוֹ הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא תִסְתַּלַּק נַפְשׁוֹ עַל-יַדֵּי-

זֶה חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי הַכְּבוֹד הוּא שֶׁרֶשׁ כָּל הַנְּפֹשׁוֹת, וְכִשְׁהַנְּפֹשׁ
 מִסְתַּלְקֵת הִיא מִסְתַּלְקֵת לְתוֹךְ הַכְּבוֹד שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁהּ:
 בֵּי אֵךְ עַל־פִּי רַב בָּא הַכְּבוֹד לְטוֹבָה, כִּי כְּשֶׁבָא נֶפֶשׁ חֲדָשָׁה לְאָדָם
 הִיא בָּאָה מְלַבֶּשֶׁת בְּכָבוֹד, עַל כֵּן כְּשִׁזְזוּכָה לְקַבֵּל הַכְּבוֹד כָּרְאוּי
 יְכוּל לְקַבֵּל נֶפֶשׁ חֲדָשָׁה עַל־יְדֵי הַכְּבוֹד שֶׁהִגִּיעַ לוֹ:

סדר ה'ימי מו'הר"ן ה'יז'מני:

תסז (כד) פֶּעַם אַחַת הָיָה מְשִׁיחַ בְּעֵינַיִן הַתְּפִלוֹת שֶׁל יָמִים
 הַנּוֹרְאִים. אָמַר שְׁבַת־חֲלָה הַבֵּעַל תְּפִלָּה מִתְחִיל הַמֶּלֶךְ, וְאַזִּי הוּא
 הוֹלֵךְ מִקֶּדֶם וְהָעוֹלָם הוֹלְכִים אַחֲרָיו. כִּי הוּא אֹמֵר תְּחִלָּה,
 וְהָעוֹלָם אֹמְרִים אַחֲרָיו וְכֵן מִתְנַהֵג עוֹד לְהֵלֵךְ יוֹתֵר. וְאַחֲר־כֵּן
 הוּא מִסְתַּכֵּל בְּעֵצְמוֹ מִי אֲנֹכִי לִילָךְ וְלְהַקְדִּים לְפָנַי הָעוֹלָם, וְעַל־כֵּן
 אַחֲר־כֵּן הוּא מִתְנַהֵג לְהַפְּךְ, שֶׁהָעוֹלָם אֹמְרִים תְּחִלָּה וְהוּא
 אַחֲרֵיהֶם. כִּי כֵן הַמְנַהֵג אַחֲרֵי כֵּן בְּכַמָּה מִיָּנִי תְּפִלוֹת שֶׁהָעוֹלָם
 אֹמְרִים תְּחִלָּה וְאַחֲר־כֵּן הַבֵּעַל־תְּפִלָּה, כְּגוֹן מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן אֲמִיץ
 הַמְנַשָּׂא, וְכֵן אַתָּה הוּא אֱלֹקֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וְכֵן וּנְתַנָּה תְּקַף
 וְכֵן בְּכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּכָל־הָעוֹלָם אֹמְרִים הַפִּיּוּטִים וְהַחֲרוּזִים
 קֶדֶם לְהַבֵּעַל־תְּפִלָּה וְהַבֵּעַל־תְּפִלָּה אַחֲרֵיהֶם. וּבַתְּחִלָּה הָיָה לְהַפְּךְ
 כִּי הוּא מִסְתַּכֵּל בְּעֵצְמוֹ וְכוּ' כַּנ"ל:

תסח (כה) עֲנָה וְאָמַר זֹאת הוּא קְנָאָה גְּדוֹלָה בְּיָדָי, שִׁישׁ צַדִּיק
 גְּדוֹל שְׁעוֹסֵק בְּעַבֹדֵת הַשֵּׁם בִּיגִיעוֹת וְעַבֹדוֹת גְּדוֹלוֹת כַּמָּה שָׁנִים
 בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ, וְלֹא יָנוּחַ כָּל־ל מִעַבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְסוּבֵל כַּמָּה צָרוֹת
 וְיִסּוּרִין, וְאַחֲר־כֵּן בָּא רַךְ בְּשָׁנִים וְהַשִּׁיג בְּמַעַט זְמַן כָּל הַהַשְׁגָּה
 וְהַמְדִירָה שִׁזְזָה הַצַּדִּיק הַנ"ל שֶׁעָבַד כַּמָּה שָׁנִים. וְכִמוֹ שֶׁמְצִינוּ
 בַּמִּדְרָשׁ (קַהֲלַת רַבָּה פָּרָשָׁה ה) שֶׁרַבִּי בּוֹן עָבַד לְשָׁלְשִׁים [עֶשְׂרִים
 וְשָׁמוֹנֶה] שָׁנָה מֵהַ שְׁעָבַד תַּנָּא אַחֲרֵי כַּמָּה שָׁנִים. (וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ כְּוַנְת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְּסֻלוֹ — אָמַר מְנוּחֵה־רַנִּי תִּצַּחֵנִי "לֵצַדִּיק לֹא־יִפְּסֵד מִקְוֵהוּ שִׁדְחָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" —
— "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת —

הַדְּבָרִים. כִּי מִקֶּדֶם אָמַר שְׁבוּדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שִׁיחֶיהָ פְּתָאוּם נַעֲשֶׂה צְדִיק גָּדוֹל בְּלִי יְגִיעוֹת
וּמְרָחוֹת וְעִבּוּדוֹת, אֶפְעַל־פִּי שֶׁהוּא בֶן צְדִיק וּבֶן גְּדוֹלִים. וְסֵפֶר מִשָּׁל נָאָה עַל מִפְּרָסָם
אֶחָד רַךְ בְּשָׁנִים שְׁנַת־פְּרָסָם פְּתָאוּם, וּבּוּדָאֵי לֹא כָּל הָרוּצָה לְטַל אֶת הַשֵּׁם יִטַּל. הַמִּשָּׁל
הָיָה מֵעֲנִין הָאִישׁ שְׁנַת־גִּדּוֹל בּוֹאֲלֵיחָאֵי אֶצֶל הַיְעַדְנִירָאֵל שְׁגִדְלוּ פְּתָאוּם, וּכְוֹנְתוֹ הָיָה
לְהַכְעִים לְהֶאֱחָרִים שֶׁהָיָה לָהֶם גְּדֻלָּה יִתְרָה וְכוּ':

תַּסֵּט (כו) בְּעֲנִין מַה שֶּׁהָיוּ מְשִׁיחִים לְפָנָיו מֵאֲלָמָן אֶחָד קֶדֶם פְּסַח
אָמַר שְׁגָם פִּרְעָה הָיָה אֲלָמָן כִּי נִשְׁאַר לְבִדּוֹ בְּלֹא הַחִיל, כִּי אֶחָד
מֵהֶם לֹא נֹתֵר, וְהִבְנִו מִדְּבָרָיו שְׁגָלָה לָנוּ רָמִז כִּי אֶחָד מֵהֶם ל'א
נ'וֹתֵר רָאשֵׁי־תְבוֹת אֲלָמָן. וְהַדְּבָרִים סְתוּמִים:

תַּע (כז) אָמַר, עֲכָשׁוּ הַתְּאַוָּה שֶׁל מָמוֹן וְהַנְּהָגוֹת הָעוֹלָם, הֵינּוּ
הַתְּאַוָּה שִׁיחֶיהָ לוֹ מָמוֹן וְעִשִּׁירוֹת, וַיִּנְהִיג הָעוֹלָם בְּכָבוֹד, זֹאת
הַתְּאַוָּה הִיא גְּדוּלָּה עֲכָשׁוּ מִתְּאַוֹת נְאוּף. וְזֶה שֶׁאָנוּ רוֹאִין בְּחֹשֶׁשׁ,
שְׁגָם הַקְּלִי־עוֹלָם, כְּגוֹן הָעוֹסְקִין בְּפִידְרָאֵד [תּוֹוֹד] שְׁקוֹרִין
פִּידְרָאֲצִיקָעִם [סוּכְנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְסַפֵּק סַחֲרוֹת] וְכִיּוֹצֵא, עוֹשִׂים
לְעֲצָמָם גַּם־כֵּן תְּכִלִּית מִן הַמָּמוֹן, וְכָל הַמָּמוֹן שֶׁמְרוֹיחִין שׁוֹלְחִים
לְבֵיתָם לְנִשְׁוֹתֵיהֶם כִּדִּי לַעֲשׂוֹת תְּכִלִּית, וְאֵינָם מְפִזְרִים הַמָּמוֹן
בְּשִׁבִיל תְּאַוֹתֵיהֶם (כְּמוֹ שֶׁנֶּהְגוּ מִקֶּדֶם) כִּי עֲכָשׁוּ זֹאת הַתְּאַוָּה שֶׁל
מָמוֹן וְהַנְּהָגַת הָעוֹלָם גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִתְּאַוָּה הַנִּ"ל:

תַּעֲא (כח) גַּם אֶהְבֶּתֶם אֵינָה כְּלוּם, הֵינּוּ הָאֶהְבָּה שִׁישׁ בֵּין
הָרִשָּׁעִים וְקִלֵּי עוֹלָם אֵינָה כְּלוּם. כִּי אֵינָה אֶהְבָּה אֲמִתִּית, רַק כָּל
אֶחָד מִתְּכוּן לְטוֹבַת וְלִהְנֵאת עֲצָמוֹ, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל חֲנֻפָּה, וְכָל
אֶחָד מִתְּקַנָּא בְּחִבְרוֹ. אֲבָל הָאֶהְבָּה שִׁישׁ בֵּין הַכְּשָׁרִים וְהִירָאִים,
בְּפִרְט הָאֶהְבָּה שִׁישׁ בֵּין הַצְּדִיק וְאֲנָשָׁיו, זֹאת הָאֶהְבָּה אֵין לְשַׁעַר
וְהִיא אֶהְבָּה אֲמִתִּית, אֶהְבָּה עֲצָמִית בְּאֲמִת לְאֲמִתוֹ. כִּי הַצְּדִיק
אוֹהֵב אֶת אֲנָשָׁיו בְּאֶהְבָּה גְּדוּלָּה וְרַבָּה מְאֹד, וְחַפֵּץ בְּטוֹבָתָם

מאד באמת. אם היה אפשר לו היה נותן להם כל הטוב שבכל העולמות. וגם בעולם הזה הוא רוצה שייטב להם מאד אף-על-פי שאין זה צורך גדול באמת, כי העקר הוא טובת העולם הבא הנצחי, אף-על-פי-כן הוא רוצה בטובתם מאד גם בעולם הזה, שיהיה להם כל טוב, חצרות מצירות וגנות וכיוצא, להכעיס להרשעים שיש להם כל זה. מכל-שכן אם היה יודע שהם מתפללים בכונה וכיוצא שיש להשם יתברך נחת מהם, בודאי היה לו תענוג ונחת רוח גדול מאד מזה. וכן גדל האהבה של אנשי הצדיק להצדיק הוא גם-כן גדולה מאד, כי הם גם-כן אוהבים אותו מאד אהבה אמיתית. והנה אצלם, הינו אצל הקלי עולם והרשעים וכן אצל אמות העולם, זה הוא העקר שיהיה אהבה ורעות כי זה עקר אצלם בעולם. ואף-על-פי-כן אינם זוכים לזה, כי אין להם אהבה אמיתית כלל. אבל להכשרים והיראים הזוכים להתקרב לצדיק אמתי יש להם אהבה אמיתית וכו':

סדר לקומי עצות הימני:

כשאדם נופל ממדרגתו, ולפעמים נפילתו וירידתו גדולה מאד מאד, רחמנא לצלן, כי יש שנופל למקומות מגנים מאד שנקראים בחינות מקומות המטנפים, ונופל לספקות והרהורים רעים ומגנים מאד מאד ולבלבולים רבים, ולבו סחרחר, שהקלפה מעקמת ומסבבת לבו בעקמימיות ובלבולים עצומים ("עם פאר דרייט דאס הארץ"), אף-על-פי שבמקומות אלו אי אפשר למצא השם יתברך, אף-על-פי-כן גם יש תקנה גדולה, על-ידי שיחפש ויבקש משם את השם יתברך, ויהיה שואל ומבקש: איה מקום כבודו? וכל מה שהוא רואה את עצמו רחוק ביותר מכבודו

זֶכֶּךָ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יְתַבְרַךְ, יִצְטַעַר וְיִשְׁאַל וַיִּבְקֶשׁ יוֹתֵר 'אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצֻמוֹ שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ וּמְתַנַּעֵנֵעַ אַחַר כְּבוֹדוֹ יְתַבְרַךְ, וּמִצְטַעַר וְצוֹעֵק וְשׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ: אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ? עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצֻמוֹ הוּא עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כִּי זֹכֶה לְעֹלֹת לְבַחֲיַנֵּת 'אֵיִה', שֶׁהוּא הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה מְאֹד מְאֹד. וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, שִׁיחַפֵּשׁ תָּמִיד וַיִּבְקֶשׁ 'אֵיִה' מְקוֹם כְּבוֹדוֹ כַּנִּ"ל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הִירִידָה נִתְהַפֵּךְ לְעֲלִיָּה גְדוֹלָה. וְזֶה בְּחִינַת 'יְרִידָה תַכְלִית הָעֲלִיָּה' הַמּוֹבָא בְּכָל סְפָרֵי קֹדֶשׁ. וְעַיִן בַּפְּנִים וְהִבֵּן שֵׁם הַיָּטִב, כִּי עִמָּךְ הוּא (שם יב).

לא צָרִיךְ לְהִיזוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם. וְהִבֵּן הַדָּבָר הַיָּטִב, כִּי עַל כָּל אָדָם שָׂרוּצָה לְכַנֵּס בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם, וְאַפְלוֹ הַקָּטָן שֶׁבְּקִטְנִים, בְּהַכְרַח שִׁיַּעֲבֹר עָלָיו עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת בְּלִי מִסְפָּר וְכַמָּה מִיָּנִי נְפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת. כִּי לְפַעְמִים יֵשׁ שְׂמֵפִילִין אֶחָד בְּכּוֹנֵה מְעַבֹדַת הַשֵּׁם, וְעַל כָּל זֶה צָרִיכִין לְהַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל בְּלִי שְׁעוֹר, וְכַמְבֹאֵר מְזֶה קֶצֶת לְמַעְלָה. וְכַמָּה פְּעָמִים הוּא צָרִיךְ לְהַתְחַזְּקוֹת וּלְהַתְאַחַז עֲצֻמוֹ רַק בְּדַרְךְ עֲקֻשָׁנוֹת, וְצָרִיכִין עֲקֻשָׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּזֶה. וְזָכַר דָּבָר זֶה הַיָּטִב, כִּי תִצְטַרֵּךְ לָזֶה מְאֹד (שם מח).

זו וְדַע שֶׁכָּל אֱלוֹ הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת וְהַבְּלוּלִים וְכוּ' צָרִיכִים בְּהַכְרַח לְעֵבֹר בָּהֶם קֹדֶם שֶׁנִּכְנָסִין בְּשַׁעֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, וְכָל הַצְּדִיקִים וְהִירָאִים הָאֱמִתִּיִּים עָבְרוּ בְּכָל זֶה (שם).

גו וְאִם אַתָּה רָחוּק מְאֹד מְאֹד מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, וְנִדְמָה לָךְ שֶׁאַתָּה פּוֹגֵם מִמָּשׁ בְּכָל שְׁעָה נִגְדוֹ יְתַבְרַךְ נִגְדוֹ זֶה תִּדְעַ, שֶׁאִישׁ כְּזֶה שֶׁהוּא מְגַשֵּׁם כָּל-כַּף, כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁהוּא מְנַתֵּק אֶת עֲצֻמוֹ מֵעֵט מֵעֵט מִן גַּשְׁמִיּוֹתָיו, אֲפֹלוֹ תְּנוּעָה בְּעֶלְמָא שֶׁהוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ מִגַּשְׁמִיּוֹתָיו אֵלָיו יְתַבְרַךְ, הִיא גְדוֹלָה וְיִקְרָה מְאֹד מְאֹד אֲצִלוֹ

יְתַבְרַךְ, וְהוּא רַץ בְּזֶה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים פְּרָסְאוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים (שם).

סדר שיחות הר"ן היחידים:

רעח אָמַר: שְׁנַמְצָאִים כַּמָּה מְאֹמְרִים בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי לְתַלְמִידָיו אַחַר הַסְּתַלְקוֹתָיו וְזֶה עֲנִין "וּבַחְבוּרָא קְדָמָא" שְׁכַתּוֹב בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ בְּפָרְשַׁת פִּינְחָס (ג ריט:) וּבְשָׂאָר מְקוֹמוֹת כִּי הָעוֹלָם אֵינָם מְבִינִים מֵהוּ עֲנִין "וּבַחְבוּרָא קְדָמָא", אֲךָ הָאֲמַת שְׁהוּא גָּלָה לָהֶם כַּמָּה תוֹרוֹת אַחַר פְּטִירָתוֹ, וּמָה שְׁגָלָה לָהֶם קֹדֶם קָרָא חְבוּרָא קְדָמָא וּבְזֶה מִיִּשָּׁב הֵיטֵב מָה שְׁנַמְצָאִים בְּסִפְרֵי הַזִּהַר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים פְּרוּשׁ עַל מִמְרוֹת הָאֲמוּרָאִים שָׁהִיו אַחַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זְמַן מְרַבָּה אֲךָ בְּאֲמַת אֱלוֹ הַמְּאֹמְרִים גָּלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי אַחַר פְּטִירָתוֹ וְאִזּוּ כְּבָר הָיוּ אֱלוֹ הָאֲמוּרָאִים בְּעוֹלָם אַחַר כֵּךְ מְצָאֵתִי עֲנִין זֶה בְּאִיזָה סֵפֶר:

רעט פֶּעַם אַחַת אָמַר לִי בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: אֵינן אִזּוּ עִם אֵיזוּ שׁוֹיִן גָּאָר שְׁלַעֲכֵט אֵיזוּ מִיִּן זֵיד גָּאָר מְבַטֵּל (וּכְשֶׁכְּבָר רַע מְאֹד אֵיזוּ מִתְּבַטְּלִים לְגַמְרִי) וְשָׂאֲלֵתִי אוֹתוֹ: אֵיךְ מְבַטְּלִין עֲצָמוֹ? וְהַשִּׁיב מֵעַ פֶּאָר מֵאֲכֵט דָּאָם מוֹיִל אֲזַן דִּיא אוֹיגִין אֵיזוּ בְּטוּל (סוּגְרִין חֶפְהָ וְהָעֵינִים וְהָרִי זֶה בְּטוּל) מְזִה מוּבָן עֲצָה, שְׁכַשְׁחַבְּעַל דְּבָר מְתַגְבֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הָאָדָם וּמְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ מְאֹד בְּכַמָּה מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּבְלְבוּלִים הַרְבֵּה שְׁקַשְׁשָׁה לוֹ מְאֹד לְנִצְחָם, אֵיזוּ יְבַטֵּל הָאָדָם עֲצָמוֹ לְגַמְרִי כִּי כָּל הָאָדָם יָכוֹל לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרִי לְפַעְמִים דְּהֵינּוּ לְסַתֵּם פִּיו וְעֵינָיו וּלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ לְגַמְרִי כְּאֵלוֹ אֵינן לוֹ שׁוּם דַּעְתַּת וּמַחְשָׁבָה כִּלְל רַק יְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ לְגַמְרִי:

רפ שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר לְעֲנִין מָה שְׁהַצְדִּיקִים הֵם נָעִים וְנָדִים בְּדַרְךָ, אָמַר שֵׁישׁ נְשָׁמוֹת נְדָחוֹת שְׁאֵינָם יְכוּלִים לְהַתְּעִלוֹת כִּי אִם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשמ"ג
מזמור מלכה רבי"ל זצ"ל "צדק צדקו מקוה שדך צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַל יְדֵי מַה שֶׁהַצְדִּיק נָע וָנָד וַיֵּשׁ צְדִיק שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְהִיּוֹת נָע וָנָד
אַבֵּל אֶף עַל פִּי בֶן הוּא נָע וָנָד בְּבֵיתוֹ הֵינּוּ, מַה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הֵנָּה
וְהֵנָּה בְּבֵיתוֹ זֶהוּ גַם כֵּן בְּחֵינֵת נָע וָנָד:

רפא הָיָה מִזְהִיר מְאֹד שִׁישְׁמֹר הָאָדָם אֶת מָמוֹנוֹ בְּשִׁמְרָה גְדוֹלָה
וּמְעַלָּה מְאֹד וְהָיָה מְקַפֵּיד מְאֹד עַל זֶה וְהָיָה מִתְלוֹצֵץ וּמְקַפֵּיד עַל
אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים הַמְתַּעֲצָלִים שְׁקוֹרִין בְּלָשׁוֹן אֲשֶׁכְּנֹו "שְׁלִים מִזְלָנִיק"
כִּי זְמַנִּים וְעַתִּים בְּטַל עֲצָמוֹ מִתּוֹרָה וְתַפְלָה וְטָרַח וַיִּגַע בִּיגִיעוֹת
גְּדוֹלוֹת בְּשִׁבִיל לְהַרְוִיחַ מָמוֹן כְּדִי לְפַרְנֵם בֵּיתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ כִּשְׁהֲגִיעַ
לוֹ הַמָּמוֹן הוּא נֶעֱשֶׂה שְׁלִים מִזְלָנִיק וְאִינוּ מְשַׁגֵּיחַ עָלָיו כָּלָל כִּי
מָמוֹן כָּשֶׁר שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ שִׁמְרָה כְּמוֹ עֵינַי שֶׁבְּרֵאשׁ
וּבְכָל עֵת שֶׁנִּזְדַּמְּן שְׂאֶחָד מֵאֲנָשָׁיו נֶאֱבָד אֶצְלוֹ אִיזָה סֶךְ מָמוֹן
בְּדַרְךְ וְהָיוּ בָּאִים בְּקַבְלָנָא לְפָנָיו, הָיָה מְבֹיָה וּמוֹכִיחַ אוֹתוֹ מְאֹד
עַל זֶה עַל שֶׁלֹּא נִזְהָרוּ בְּשִׁמְרָתוֹ יָפָה:

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמָיִם:

(ד) פת שאפה עכו"ם לעצמו בשבת יש אוסרים ויש מתירים
ובשעת הדחק או לצורך מצוה כגון סעודת ברית מילה או לצורך
ברכת המוציא יש לסמוך על המתירים: הגה אבל אסור ליתן לו
מעות מערב שבת ושיתן לו הפת בשבת דאז אדעתא דישראל קא עביד
(רבינו ירוחם ח"א): (ה) עכו"ם שצד דגים או ליקט פירות לעצמו
אסורים לישראל ואפילו ספק אם לקטן או צדן היום אסורים בו
ביום אבל לערב מותרים מיד אפילו אם ודאי לקטן וצדן היום: (ו)
אם ליקט וצד בשביל ישראל או בשביל ישראל ועכו"ם צריך
להמתין לערב בכדי שיעשו: (ז) ספק אם ליקטן בשביל ישראל או
שידוע שליקטן בשביל ישראל ואין ידוע אם נלקטו היום אם לאו
אסורים בו ביום ולערב בכדי שיעשו ויש אומרים דלערב יד מותר

מיד: (ח) דבר שאין בו חשש צידה ומחובר אלא שהובא מחוץ לתחום אם הביאו העכו"ם לעצמו מותר אפילו בו ביום ואם הביאו בשביל ישראל מותר לטלטל אפילו מי שהובא בשבילו אבל לאכול אסור בו ביום למי שהובא בשבילו ולערב בכדי שיעשו: הגה ויש אומרים דאין הלילה עולה מן החשבון רק צריך להמתין ביום ראשון בכדי שיעשו (סמ"ק ומרדכי ס"פ כ"כ) ולאחרים מותר בו ביום ויש אומרים דלמי שהובא בשבילו מותר לערב מיד והא דשרי לישראל לטלטל אפילו כשהביאו העכו"ם לעצמו דוקא בתוך ד' אמות או בתוך העיר אם היא מוקפת חומה והוא שתהא מוקפת לדירה דהיינו שישבה ולבסוף הוקפה וסתם עיירות מוקפות לדירה וסתם מבצרים אינם מוקפים לדירה (ועיין לקמן סימן ת"א): (ט) אם הוא ספק אם הובא מחוץ לתחום אסור ודוקא בעכו"ם שאינו שרוי עמו בעיר אבל עכו"ם השרוי עמו בעיר ופירות המצויים בעיר אין לחוש מספק ואפילו אם יש לעכו"ם שני בתים ואחד מהם בתוך התחום תולין להקל ומותר לאכול אפילו למי שהובא בשבילו: (י) עכו"ם שמילא מים לבהמתו מבור שהוא רשות היחיד לרשות הרבים מותר לישראל להשקות מהם בהמתו והוא שאין העכו"ם מכירו דליכא למיחש שמא ירבה בשבילו ואם מילא לצורך בהמת ישראל אסור בכל מיני תשמיש אפילו לישראל אחר ואם מילא מבור רשות היחיד לכרמלית מותר לאחר שלא מילא בשבילו: הגה ויש מקילין ואומרים דאף אם הובא דרך ר"ה לצורך ישראל מותר לאדם לשתות מהם הואיל ואפשר לילך שם ולשתות (טור בשם ר"ת) ויש מתירין אף לכתחלה (כל בו) וכן נהגו היתר לומר אף לכתחלה לעכו"ם להביא שכר או שאר דברים דרך כרמלית או בלא עירוב ואע"פ שיש להחמיר בדבר מכל מקום אין למחות ביד המקילין לצורך שבת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תשמב - צמח מנהרג"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ובשעת הדחק דהא יש להקל באמירה לעכו"ם לצורך כמו שנתבאר סימן ש"ז וכל שכן בכהאי גוונא: (יא) ליקט עכו"ם עשבים לצורך בהמתו אם אינו מכירו מאכיל אחריו ישראל שעומד בפניה בענין שלא תוכל לנטות אלא דרך שם דאלו להעמידה עליהן אסור דחיישינן שמא יטול בידו ויאכילנה והם מוקצים אבל אם מכירו אסור וכן בכל דבר דאיכא למיחש שמא ירבה בשבילו אבל בדבר דליכא למיחש שמא ירבה בשבילו כגון שהדליק נר לעצמו או עשה כבש לירד בו שבנר אחד ובכבש אחד יספיק לכל אפילו מכירו מותר: (יב) אע"פ שאינו מכירו אם אומר בפירוש שלצורך ישראל הוא עושה או אפילו אם אינו אומר כן אם מעשיו מוכיחים שלצורך ישראל עושה כגון שהדליק נר בבית שישראל בו והלך לו העכו"ם אסור: (יג) אם ליקט עכו"ם והאכיל לבהמת ישראל אין צריך למחות בידו לפי שעה אבל אם רגיל בכך צריך למחות:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תתקח: ואזכה להתגבר בעבודת ה' בתורה ובתפלה ובמעשים טובים בזריזות גדול ובשמחה רבה ועצומה ולא אשגיח בדעתי על שום בטול ובלבול ומונע ומעכב ולא אבליבל דעתי עליהם כלל ולא אחוש ולא אסתכל עליהם כלל ולא תפל עלי שום עצלות ועצבות וכבודות וחלישות הדעת כלל רק אזכה ברחמיך הרבים להתגבר על ידי האמונה הקדושה, לשבר ולבטל לגמרי כל מיני עצלות וכבודות ומניעות המח ומניעות גשמיים ועצבות ומרה שחורה ומחשבות זרות ובלבולים ועקמימות שבלב הכל אזכה לשבר ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והעצומים ואזכה למדת ארך אפים באמת, שאזכה להאריך אפי על כל המניעות והבלבולים לבלי להסתכל ולבלי לחוש עליהם כלל ולא יכפת לי

שום דבר כלל, רק אזכה לעשות את שלי בתורה ותפלה ומעשים טובים בזריזות ובשמחה, ולא תקצר רוחי חם ושלום, משום דבר שבעולם ותשפיע עלי כח הגודל וכח הצומח דקדשה, הנמשך מן האמונה הקדושה שאזכה להיות הולך וגדול וצומח בעבודתך, ולא יזיק לי שום דבר שבעולם, ובכל מעשה אשר אחל בעבודת ה' ובתורה ובמצות בכל לבבי אעשה ואצליח:

תתקט: אנא מלא רחמים, "נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה", אתה לבד ידעת רבוי חלישותי ובלבול דעתי ועקמימות לבבי שיש לי בכל דבר שבעולם ובפרט בדברים שבקדשה אשר כל דבר שבקדשה שאני רוצה לעשות, יש לי מניעות ועכובים ובלבולים רבים בלי שעור קדם שאני מתחיל לעשותו ואפלו בעת שאני זוכה לעסק בו לעשותו, מבלבלים ומעקמים את לבבי ודעתי בכמה וכמה עקמימות על עקמימות, ובכמה וכמה מיני עצבות ומרה שחורה ועצלות וכבדות ובלבול הדעת ומחשבות זרות ופגניות בלי שעור וערך ומספר עד אשר כשל כח הסבל עד אשר קצתי בחיי כאשר אתה ידעת ה' אלקי ואלקי אבותי מלא רחמים ומה אעשה ועוונותי עשו כל זאת רחם עלי למען שמך, שאזכה לאריכת אפים באמת, באפן שאעבר על כל המניעות והבלבולים והמעכבים מן הקדשה הן מניעות שיש לי ממני בעצמי מחמת תאות ובלבול הדעת ומחשבות זרות וכיוצא בזה, הן מניעות מאנשי העולם הקרובים והרחוקים כי רבים קמים עלינו בכל עת כאשר אתה ידעת הכל אזכה לביטל, ואאריך אפי ורוחי ולא אשגיה ולא אסתכל ולא אחוש עליהם כלל ואל יבהלוני רעיוני, ואל יקצרו רוחי חם ושלום, אל ירד לבבי ולא אירא ולא אחפוז ולא אערץ מפניהם כי ה' אלקינו התולך עמנו להלחם לנו

עם אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ:

תִּתְקִי: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אַמִּין יְדִים רַפּוֹת וּבְרַכִּים כּוֹשְׁלוֹת תְּאַמִּין
 אֶל תִּטְשֵׁנִי, וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹקֵי יִשְׁרָאֵל וְכִנִּי לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ
 קָל מְהֵרָה, וְלִזְכוֹת שָׁם לְכָל מֵה שְׁיִכּוֹלִין לִזְכוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 מְקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁה וְאַהֲרֹן מָסְרוּ נַפְשָׁם לָבוֹא לְשָׁם וְאַזְכָּה לְאַרְיֵכֵת
 אַפִּים בְּכָל הַבְּחִינֹת, וְלְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וּלְבַטֵּל הַכַּעַם
 וְהַקְּפָדוֹת בְּתַכְלִית, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, שְׁלֵא יְהִיָּה בְּלִבִּי שׁוֹם
 צַד קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְהַקְּפָדָה וְכַעַם עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפִלוֹ עַל
 הַשׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי רַק אֲזַכָּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל בְּאַמֶּת
 כְּרִצוֹנָךְ הַטוֹב, וְאַזְכָּה לְהוֹדִירוֹ בְּעִבּוֹדְתֶךָ מְאֹד בְּשִׂמְחָה וְחִיּוֹת
 וְהַתְּלַהֲבוֹת גָּדוֹל דְּקִדְשָׁה וְתַחֲזִקֵנִי וְתַאֲמִצֵּנִי תָמִיד עַד שְׁאַזְכָּה
 לְעֵבֵר בְּשָׁלוֹם וּלְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים מִן
 הַקְּדֻשָּׁה, וְאַזְכָּה מְהֵרָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנָךְ הַטוֹב
 וְאַהֲיָה חֶזֶק וְאַמִּין וְתַקִּיף בְּעִבּוֹדְתֶךָ תָּמִיד וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת גְּבוּר
 לְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרָי וְרוּחִי לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד
 אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא, חֶזֶק וְאַמִּין, חֲזַקְנוּ וְאַמְצֵנוּ בְּאַמוּנָתֶךָ
 וּבְעִבּוֹדְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֵז וְתַעֲצוּמוֹת וּגְבוּרָה
 דְּקִדְשָׁה בְּלֵב, בְּאַפֵּן שְׁלֵא יוּכַל לְבַלְבֵּל דַּעֲתָנוּ שׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
 וְנִזְכָּה לְקַיֵּם כְּמוֹ שֶׁהִזְהַרְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "חֲזַקוּ
 וְאַמְצוּ אֶל תִּירְאוּ וְאַל תַּעֲרֹצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ הוּא הַהוֹלֵךְ
 עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ" וְנֶאֱמַר: "קוּה אֵל ה' חֶזֶק וַיֵּאֱמִין לְבָבֶךָ
 וְקוּה אֵל ה'" וְקַיֵּם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב: "וְקוּי ה' יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ
 אֲבָר כַּנְּשָׁרִים, יִלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ, יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ חֲזַקוּ וַיֵּאֱמִין לְבַבְכֶם
 כָּל הַמִּיַּחֲלִים לָהּ":

תִּפְּלָה פֶּה תתקיא: ומיוסד ע"פ תורה קמ"א { יהי רצון מלפניך ה'
אלקי ואלקי אבותי, שתעזרני ותושיענו ותזכני
ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש
באמת כאב חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים
מאד מאד עד גבהי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכבודו מחול
ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשינו, וגבהו מנשמת
רוח אפנו ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי המח שיצאו
מפני לבטלה בשוגג ובמזיד באנס ובכרצון, אשר אם הייתי מתחיל
להרגיש עצם הכאב של הפגם הגדול והנורא הזה, איני יודע אם
הייתי יכול לחיות אפלו שעה אחת, באשר הודעת לנו על ידי
צדיקיך האמתיים עצם הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרבין
בית המקדש ומעכבין הגאולה ומזרידין את השכינה בגלות חם
ושלום, וממשיכין נשמות ערטלאין במדור הקלפות, ונבראין מכל
טפה וטפה מזיקי עלמא רחמנא לצלן רחמנא לצלן, ושאר פגמים
עצומים ונוראים הנעשים על ידי זה כי כל התורה תלויה בתקון
הברית שהיא יסוד הכל, ובעון זה פוגמין בכל הכ"ב אתון
דאורייתא שהטפה כלולה מהם וכו' וכו' ובאמת לבי אטום
ומבלבל ומעקם כל כך עד שאיני מרגיש כלל כאב עוונותי
העצומים והרבים והגדולים מאד מאד, אפלו כשאני מדבר מהם
אוי לי וי לי, אוי לי וי לי, ואם אומר אלה פעמים אוי לי וי לי, עדין
איני מרגיש כלל מה אומר מה אדבר, מה אתאונן מה אומר מה
אדבר מה אצטדק, אך אתה מרחם על כל בשר ואתה צופה
ומביט עד סוף כל הדורות ואתה עתיד לתקן אותנו כלנו כבאשר
הבטחתנו, על כן שטחתי אליך כפי, גואל חזק יהיה בעזרי ולמדני
והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה אופן אזכה לשוב אליך באמת,

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ב'תשמו"ב מנהל רב"ת ד"ר ל"ג צנז' מקוה שידך צה"ר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

זקק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵרַע לְטוֹב מִמּוֹת לְחַיִּים, כִּי מֵר לִי מְאֹד: